

Natur- och kulturvandring runt vattenparken

När vi vaknade rätt tidigt denna morgon lyste solen trevligt men på vägen mot mötesplatsen vid badhuset i Enköping såg det inte alls trevlig ut på himmelen. Tunga moln syntes över Enköping, hur kommer det här att bli? Lite funderingar hade man.

Molnen skingrade sig och solen tittade fram när vi hade parkerat våra bilar!

Efter en kortare promenad kom vi fram till ett fint ställe vid en av dammarna i vattenparken där vi fick oss en hel del information om vad vattenparken är till för och vad den betyder för vattnet i Mälaren.

Enköpings kommun rensar dagvattnet i dessa dammar men också i Paddebo-damm nära Ulunda.

Några undrade varför inte Håbo kommun har något likande och en av våra folkvalda berättade att det är för dyrt att ta vara på miljön i Håbo kommun men det är väl Mälardammen vi har i våra kranar? Vid projekteringen av Balders hage finns ett tvingande beslut att dagvattnet skall tas om hand. Vi ser fram emot en vattenpark i detta område!

Dagens uppgift för de nästa 40 SPFarna var att under en och en halv timme hitta och markera så många ”stolpar” som möjligt. Vi gick i grupper två om två åt olika håll för att inte vara alltför nära vandra. En del hade laddat ned Hittaut-appen och andra tog tacksamt emot den fina karta som orienteringsklubben i Enköping kostnadsfritt delar ut från exempelvis turistinformationen, där vi hade hämtat ett större antal.

Placeringen av ”stolparna” varierar mycket, en del är helt lätt att hitta och den andra är lite svårare. Det finns hela fyra graderingar på svårighetsgraden.

Några tuffa valde att gå ända upp till Vårfrukyrkan, en del gav upp med att hitta ”stolpen” men tydligen fanns den gömd i något snår.

Vi kom tillbaka till vårt fikaställe strax för tolv och visst satt där redan ett antal damer som intog sitt medhavda fika och njöt stort i solskenet!

Vi gjorde vårt bästa att hålla avstånd som myndigheterna önskar och det gick nog riktigt bra.

Kaffe och tilltugg smakade bra i solskenet och Peje pekade finger och tyckte att han som en gammal orienterare hade haft en fin utflykt med nya erfarenheter.

Eva Fogelberg, sin vana trogen, reciterade något hon hade hittat för länge sedan på en parkeringsplats någonstans i mitten av Sverige, som Ursula nogsamt poängterade.

Efter kaffet blev det återtag till bilarna och vi uppskattade hur årets studenter från Westerlundska gymnasiet hade tagit till sig de rekommendationer som hade meddelats inför deras studentfirande.

Elisabeth Andersson och Kent Magnusson